

[Boligministeren.]

de færdiggjorte boliger har fordelt sig, så er jordprisstigningen en ikke uvæsentlig ting. Jeg erkender også, at det nok ikke så meget er råjorden, som det er den byggemodning, der er tale om, der giver den store stigning, men her bliver der jo mulighed for at nedsætte udgifterne på begge dele ved den kombination, der er lavet imellem ekspropriationsloven og bygge- og boligfundsloven med fastsættelse af en lavere rente.

Må jeg sige om de 2½ pct.: det blev ikke nævnt som nogen modsætning til hr. Jens Chr. Christensens udtalelser, det var såmænd kun en venlig oplysning.

Hr. Skovmand vil jeg godt give tilsagn om, at vi ser på disse problemer i udvalget, og jeg vil også gerne her gennemgå den praksis, som vi i boligministeriet har haft for udlån fra bygge- og boligfonden. Vi har fået ansøgninger, som vi, til trods for at vi havde rigeligt med penge i bygge- og boligfonden, alligevel har sagt nej til — under hensyn til formålet og ud fra kommunernes stilling.

Denne praksis vil jeg godt have lejlighed til at forelægge for udvalget, og det kan måske være med til at berolige hr. Skovmand med henblik på den fremtidige udvikling.

Jeg kender ikke til det eksempel, som hr. Maigaard gav på, at der var sket afvisning af et socialt boligselskabs ønske om lån af bygge- og boligfonden. Jeg vil godt se på det, men principelt vil jeg naturligvis rette mig efter, hvad der står i loven, at der er mulighed for at foretage den slags udlån.

(Kort bemærkning).

Clara Munck: Efter boligministerens sidste indlæg skal jeg altså kun konstatere, at vendingen „råjord“ i bemærkningerne åbenbart kun er sat ind for at berolige, men at ministeren nu her har fastslået, at det drejer sig om al fast ejendom tilhørende private, altså også jord med påstående ejendomme. Så kan man prøve at berolige os nok så mange gange med, at det er undtagelser, det fremgår ikke af lovforslaget.

Jeg har ikke rejst spørgsmålet om grundloven i denne forbindelse; det er muligt, vi kommer tilbage til det, men jeg har ikke gjort det. Derimod har jeg udtrykkelig

spurgt boligministeren to gange, hvad der har givet ham baggrund for dristigt at påstå:

„Det er anerkendt af domstolene, at bestemmelser som de nævnte kan danne grundlag for ekspropriation til boligformål, selv om det eksproprierede areal overdrages private til gennemførelsen af den pågældende nybebyggelse.“

Det lader altså ikke til, at ministeren kan svare, men vi kan jo komme tilbage til det i det udvalgsarbejde, vi også går ind i, selv om vi ikke vil medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Boligministeren (Helge Nielsen): De efterlyste eksempler vil jeg gerne forelægge for udvalget, men jeg vil endnu en gang understrege, fordi fru Clara Munck ligesom rejser tvivl om sigtet med dette lovforslag, at sigtet med lovforslaget er at ekspropriere ikke-bebygget jord til boligformål.

(Kort bemærkning).

Clara Munck: Ja, den sidste bemærkning er næsten overflødig efter debatten, der har været. Hvis sigtet kun var det, ministeren nævner her, så skulle han minsandten have taget ved lære af den måde, hvorpå man formulerede lovene om sommerhuse, camping og fritidsformål, for da blev debatten ført, så man forstod, hvad hensigten var, og det kom formuleringen af lovene også til at bære præg af. Det virker temmelig bevidst, denne helt anden formulering, hvorefter ministeren kan beslægtlægge al jord, der tilhører private.

Boligministeren (Helge Nielsen): Da det også er boligministeriet, der har formuleret denne lov, så kan vi nok finde ud af det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til udvalget om fysisk planlægning. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.